

## Predikan i Kindaholms församling 2015 av Tobias Bäckström

### 3 sönd efter trettondagen

#### ”Jesus skapar tro”

1 Kung 8:41-43

Rom 1:16-17

Matt 8:5-13

Ps: 253, 715, 395, 204

Officeren var en man som är van att befalla. Han hade underlydande soldater under sig. Han hade makt. Han behövde bara säga till dem: kom, gå dit, gör det, så gör de som han säger. Han ger order och det sker.

Men det finns en sak som han inte har makt över. Den här officeren hade en älskad tjänare som var sjuk. Allvarligt sjuk. Och här var han plötsligt total maktlös. Rådlöst ser han på hur han blir allt sjukare så att han närmar sig döden.

Det är denna, hans hjälplöshet som får honom att söka upp Jesus. Han som normalt var så stark och oberoende var nu helt beroende av Jesus. När Jesus talar om hans starka tro, är det viktigt att komma ihåg att denna tro egentligen var ett rop på hjälp. Den var orsakad av hjälplöshet. Där stod han som var van att ge order och bad om hjälp.

Situationen är än mer prekär för officeren när man tänker på att han representerar ockupationsmakten. Han var en *romersk* officer, ingen judisk. Ändå söker han upp en kringvandrande profet där rykte säger att han har helandegåvor.

Jag tror att vi kan känna igen oss i hans situation. Vi kan uppleva att vi har kontroll över det mesta i livet. Saker och ting flyter på. Det blir som vi tänkt oss och vi tycker att vi har ett visst oberoende.

Men så plötsligt kan livet förändras. Vi kan stå inför en sak där vi är totalt hjälplösa. Det kan vara sjukdom men också något annat. Vi upptäcker att vi inte längre är starka och oberoende, utan svaga och hjälplösa.

Det som är avgörande då är vad du gör med din hjälplöshet. Försöker du skylla över det hela och hålla upp en fasad. Låtsas att du har kontroll. Eller gör du som officeren: kommer du till Jesus med din hjälplöshet?

Det är just detta som är tron: att komma till Jesus. Att söka upp honom. När Jesus talar om officerens *starka* tro blir det lite missvisande. På grekiska står det inget om att hans tro är stark: det står bara, en *sådan* tro.

Hurudan tro hade han då? Jo, han hade ju en sådan tro som förde honom till Jesus. Och det räcker, när han väl står framför Jesus är det ovidkommande om hans tro är stark eller svag.

När Jesus talar om officerens tro är det inte riktat till honom utan till de som stod runt omkring. De som inte hade sökt upp Jesus på grund av något inre trängande behov utan av nyfikenhet. Kanske kände de ett visst förakt mot den här officeren. ”Nu duger det att komma till vår profet, Jesus från Nasaret, minsann!”

Men det är ingen som äger Jesus, ingen som kan göra anspråk på honom för egen del. Och Jesus kommer med en varning till dem: ”Många ska komma från öster och väster och ligga till bords med Abraham... men rikets barn ska kastas ut.” Det var en varning att man inte bara kunde utgå ifrån att det räckte med att tillhöra rätt folkgrupp. Jesus måste man söka för att man inser att man behöver honom. Han är ingen man kan ha eller mista.

Jesus frågar om han ska komma hem till officeren och bota hans tjänare. Jesus gör ofta så: han tar inget för givet utan frågar hur folk vill bli hjälpta. Officerens svar överraskar oss: ”Herre, jag är inte värdig att du kommer in under mitt tak, men säg bara ett ord så blir pojken frisk.” Han var hedning, han tillhörde inte folket och Jesus var jude. Han visste att Jesus egentligen inte fick stiga in i hans hem. Ändå hade Jesus erbjudit sig att göra detta.

Det ovanliga med officeren var att han insåg att det räckte med ett ord från Jesus för att bota pojken. Ja, han träffade mer rätt han vad han själv insåg. ”Säg *logos*”, står det på grekiska. *Logos* som betyder ord. Men det är ju Jesus själv som är *logos*, Ordet. Han är skaparordet från världens begynnelse. I begynnelsen var Ordet som evangelisten Johannes börjar sitt evangelium. Han som var med och skapade världen, han fortfarande makt att återskapad världen. Det är det som han gör nu när han botar tjänaren. Genom ett ord, genom *logos* helas han.

I vår liturgi så är officerens ord djupt förknippad med mässan. Och att komma till mässan är att göra som officeren: att komma till Jesus. Låta vår hjälplöshet och tro föra oss till honom. Men här är det inte bara officeren som vi identifierar oss med. Framförallt är det med den sjuke tjänaren, det är han som vi är allihop. Han som inte behövde göra någonting, faktiskt inte ens tro. Det var officeren som engagerade sig för hans sak. Det är vi som är i behov av att bli friska, helade av Guds Ord. Innan vi tar emot nattvardens bröd så säger vi. ”Herre jag är inte värd att du går in under mitt tak, men säg bara ett ord så blir jag helad”.

”Säg bara ett ord”: Ja, Ordet, *logos*, väntar på oss här framme vid altaret, allt vad vi behöver, svaret på vårt behov av hjälp finns framför oss. Och vi blir helade när Jesus går in under vårt tak, det vill säga när hans kropp införlivas i våra kroppar genom nattvardens bröd. Det är inget som vi är värda, ingen belöning för något vi åstadkommit. Det är därför som vi säger: ”jag är inte värd”. Det sker av nåd. Vi behöver bara ta emot det i tro.